

PBJK (Pochválený buď Ježíš Kristus), drahý brat v Kristovi.

Pozdravujeme ťa znovu, braček, aby som sa s tebou podelil, čo Ocko-Boh koná v tomto našom spoločenstve aj tento mesiac, lebo je to veľká milosť slúžiť tebe, Bože. Ako hovoria svätí, slúžiť (najbiednejším) znamená panovať. Preto je to úplne inak ako vo svete, lebo svet je v moci zlého (por. **1Jn5,19**). A diabol robí vždy opačne ako Ježíš. (**1Kor3,19**)

Foto: 23.2.2024, Skalica - kráľovské mesto, svedectvá pre birmovancov v kostole Najsvätejšej Trojice.

Foto: 26.2.2024, Bratislava - nízkoprahové zariadenie Depaul

s kapacitou 200 lôžok je najväčšie v Európe. Stretli sme veľa bývalých odsúdených, ktorí neboli z nášho spoločenstva, ale dostali tú milosť byť na chválach a svedectvách. Ako sme prišli, tak ma zdravili a jeden hovoril: „Vy ste boli v BB Kráľovej“. Jedna pani prišla, že sa chce odpotiť a že si ma pamätá z väznice v Levoči (**viď foto**) a mám pozdravovať Janku. Bolo to také príjemné a musím povedať, že zväčša mali tí ľudia v očiach slzy. Pred sv. omšou po svedectvách prišiel za mnou jeden pán so slzami v očiach a povedal: „Som neveriaci, ale ďakujem že ste prišli.“ Toto keď nám povie, je to viac, ako čakáme. S Marekom Z. (**viď foto aj s Jozefom Z.**) sme sa

modlili aj za jedného pána (**viď foto**) s dobrovoľníkmi, ktorý nám hovoril svedectvo o tom, ako má 13 detičiek a že keď bol mladší, tak ho moc zbili a nedokáže odpustiť. Tak sme sa za to modlili, lebo viem, že je to kľúčové - odpustiť, ale aj náročné. Jednu vec viem, že sa tam cítim dobre ako u teba vo väznici, keď sa stretnem s dobrým priateľom. Ono

ani nejde o to, že koľko sa poznáme a čo sme spolu zažili, ale to, že nás spája Duch Sv. a veľakrát mám pocit, že sa poznáme už dlho.

Časť listu od Antona z väznice v Ružomberku: „*Tu som pochopil, o čom je život - menej peňazí, menej pohodlia, ale viac Boha a lásky v srdci. Už som im odpustil, i keď mám niekedy zlosť. Navždy budú moji a vždy ich budem milovať.*“

Príspevok Márie a Barborky (vid' foto): „*Milí bračkovia a sestričky. Sme veľmi vďačné Pánovi za to, že vás poslal do našich životov. Máme radosť, ak vás našimi pohľadnicami k meninám, či iným sviatkom, aspoň trochu potešíme. Máme skupinku Dismas Barborka, kde je niekoľko našich priateľov, ktorí sa za vás denne modlia. Prosia o to, čo je potrebné pre spásu vašich duší. Kiež vás Pán žehná a dá potrebné milosti. Teraz v pôstnom období sa modlíme Krížovú cestu odsúdených... Posielam vám fotku Barborky, ako sa modlí. Ste v našich srdiečkach a modlitbách. Vyprosujeme vám všetkým, aby ste Veľkonočné sviatky prežili s láskou a vierou. Nech vás žehná zmŕtvychvstalý Kristus. Navždy budete v našich modlitbách. Barborka a Mária“*

Časť listu od Tibora z väznice v Hrnčiarovciach: „*Teším sa vo štvrtok na Vašu návštevu, bažím po Vašich Božích slovách, ste úžasný človek s veľkým srdcom. Som rád že som Vás mohol spoznať. Dnes o 20.00 sa za Vás pomodlím aj za celú Vašu rodinu. Naozaj v mojom*

živote sa dejú očividné zázraky. Tu sa mi život nekončil, práve mi to otvorilo oči. Mám ešte 131 dní z 5 rokov, vďaka Pánu Bohu som to zvládol.“

Foto: 29.2.2024 výročie Ordinariátu OS a OZ SR v katedrále sv. Šebastiána v Bratislave.

Foto: BA - Lamač 29.2.2024 počas svedectiev určených birmovancom v kostole.

Foto: Prvý piatok 1.3.2024 počas krížovej cesty spol. Dismas, sme sa modlili podľa predlohy Miloša U., ktorý túto peknú krížovú cestu napísal.

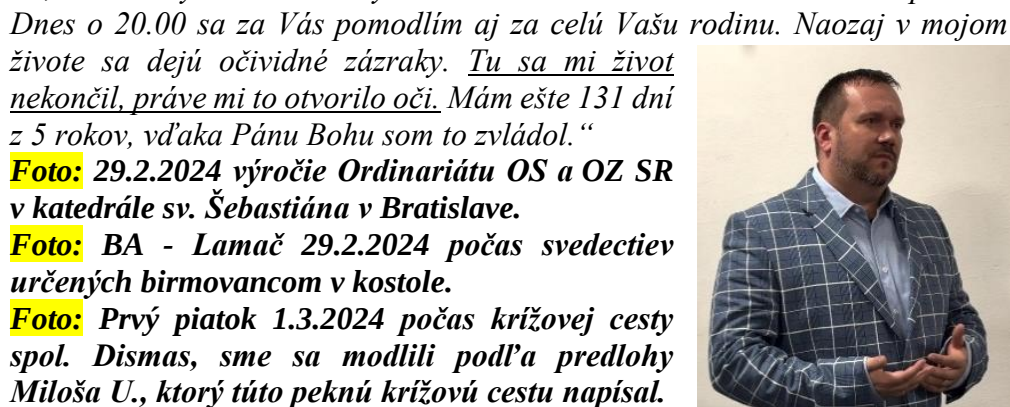
Foto: Sobota 2.3.2024

Svätý Hostýn, Česká republika, národné stretnutie modlitieb mužov z Čiech a Moravy. Prítomní boli aj otcovia zo Slovenska.

Príspevok Laca a Stana (vid' foto): „Pán je môj Pastier, nič mi nechýba.“ Áno, aj včera sme dostali tú milosť ísť svedčiť s našim lídrom Michalom na Svätý Hostýn

do Českej republiky. Bol to nádherný a požehnaný čas a ľudia boli plní vďačnosti a počuli sme iba samé ďakovanie za naše spoločenstvo Dismas. Deň predtým sme boli s Dismasom aj na krížovej ceste a od Mirky sme zobrali vecičky pre Gaba K., člena, ktorému sa ako vieš, majú v blízkej budúcnosti, ak Pán dá, narodiť dvojčičky.“

Príspevok Františka Kadlečíka (vid' foto): „Dňa 2.3.2024 sme sa zúčastnili celonárodného stretnutia spoločenstva Modlitby otcov v Českej republike, ktoré sa konalo na Morave v starobylom pútnickom mieste Svätý Hostýn. Srdcom stretnutia bolo spoločné slávenie svätej omše. Súčasťou programu bola spevom doprevádzaná **krížová cesta v pôsobivej kalvárii pútnického areálu (vid' foto)**, od ktorej nás nemohlo odradiť ani sychravé počasie. Po nej nasledovali svedectvá Michala Libanta a ďalších dvoch členov spoločenstva Dismas, Stanka a Laciho, o zázrakoch Božej milosrdnej lásky v dušiach,

ktoré boli podľa mienky ľudí už opísané, no nie tak pre Ježiša. Svedectvá doprevádzala živá diskusia a radostné bratské spoločenstvo. Nech je vo všetkom a všetkých oslávený Pán!

História pútnického miesta Svätý Hostýn sa začala písať v roku 1241, kedy do Uhorska a na Moravu vpadli hordy Tatárov, neľútostne plieniacich všetko, čo im prišlo do cesty. Obyvatelia z okolia Hostýna hľadali útočisko na dnešnej pútnickej hore, kde sa vtedy rozprestierali len hlboké lesy. Zostali tu však obkľúčení krvilačným nepriateľom a navyše bez vody. V núdzi prosili Božiu Matku, Preblahoslavenú Panu Máriu, o záchranu. Vo chvíli najväčšieho nebezpečenstva, keď Tatári už útočili na smädom vysilených Moravanov, nebesia zoslali na nepriateľské hordy hroznú búrku, blesky a hromobitie, ktoré tatárske vojsko rozohnali, no prosiacim o Božiu pomoc poskytli záchranu nielen od Tatárov, ale aj v podobe vodného prameňa, ktorý na hore vytryskol a dodnes tu tečie. Odvtedy sa hostýnska hora stala pútnickým miestom, kde Moravia, ale aj iné národy vzývajú Panu Máriu ako svoju Víťaznú Ochranu. Hostýnska Panna Mária sa znázorňuje s Dieťaťom Ježišom v náručí, pričom Ježiško drží v rukách blesky, rozháňajúce tých, čo by chceli škodiť dúfajúcim v Neho.

Príspevok Adama Likavčana (foto v strede): „V nedeľu 25.2.2024 som bol opäť na návšteve v Leopoldove. Tentokrát bol vstup náročnejší, keďže nastalo nedorozumenie a pán kaplán zabudol pre mňa prísť na bránu. Čakal som v strážke vyše pol hodiny a pýtal som sa sám seba, čo tu vlastne robím, keď nemôžem ísť do vnútra a zmeškám tak omšu, kvôli ktorej som tu. Potom si hovorím, že nebudem strácať časť a začnem sa aspoň za chlapov modliť ruženec. Ako som sa ho domodlil, páni dozorcovia sa ponúkli, že ma zoberú na 4. oddiel, že práve tam idú. Tak som sa s k nim pridal, svedčil som im o vás, o

Dismase a že to má celé význam. Prišiel som tam práve po prvej omši, ale nevadí. Stihli sme si dať krátke chvály a potom druhú omšu. Napriek všetkým ťažkostiam to bol veľmi požehnaný čas a oplátilo sa ísť. Chvála Pánovi.“

Foto: 3.3.2024 kostol sv. Ignáca z Loyoly v Leopoldove počas chvál s Dominikou Gurbaľovou, ktorá už 8 rokov slúži v Dismase a navštevuje odsúdených.

Foto: 5.3.2024 väznica Banská Bystrica s Goranom Čurkovičom z Medžugoria. Na fotografii röntgen s projektilom

v hlave. Ak by ťa zaujímal môj názor, tak si myslím, že Goran má najsilnejšie svedectvo, čo chodievam do väzníc.

Foto zdroj: <https://www.ordinariat.sk/skutocny-pribeh-obrateneho-narkomana/>

Časť listu od Antona z väznice v Sučanoch: „... ale urobil som si 9 prvých piatkov. No a aha, postupom času som už ani svoje svedomie nepočul. Aj som zabudol, že ho mám. Ale prosiť som prosil, ale neďakoval. Bral som už všetko ako samozrejmosť. No pohodlný život. Ale vo vnútri prázdnota. Prišla jedna ťažká životná skúška a polámal som sa ako domček zo zápaliek. Moja viera sa rozsykala a dôvera sa úplne vytratila. No a poviem ti pravdu, „keby že“, tak vonku by som určite nemal čas, vrátiť sa k Ježišovi. No a život bez Ducha, to by nebol život hodný človeka.“ Veľmi sa mi páčilo, že si robili s kaplánom 9 prvých piatkov, sú tam veľké prisľúbenia. Ak by si mal záujem, tak ti pošlem informácie o tom.

No a poviem ti pravdu, „keby že“, tak vonku by som určite nemal čas, vrátiť sa k Ježišovi. No a život bez Ducha, to by nebol život hodný človeka.

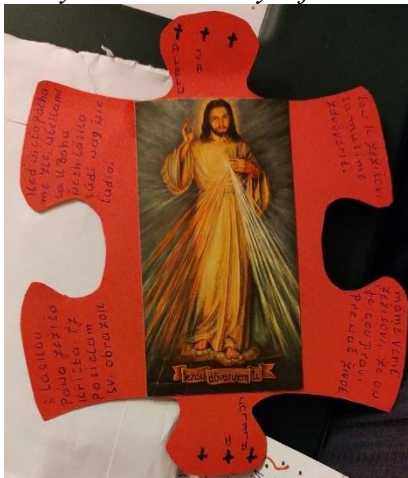

Foto: Ikony, ktoré písal Giovanni.

Časť mailu od Giovanniho Lentini z väznice v Rimini Taliansko (viď foto): „Drahí bratia a sestry v Kristovi, Som poloslobodný väzeň Giovanni Lentini. Píšem vám, aby som svedčil o Kristovej sile a žiadal vás, aby ste šíрили moje svedectvo a povzbudzovali všetkých, aby sa nevzdávali a bojovali s vierou. Nasledujúci text je od teológa, ktorého som spoznal cez jeho texty počas môjho teologického štúdia. Silný kus, ktorý som s chvením čítal počas vianočnej omše vo

väznici Fossombrone pred niekoľkými rokmi a ktorý biskup z Fano pohotovo prečíta počas každej vianočnej omše, čím to svojim veriacim pripomína. Nechám vás, aby ste si prečítali text so želaním nekonečného požehnania v Kristovi Ježišovi. Keď sa na to pozrieme z kresťanského hľadiska, nemôže byť zvláštny problém stráviť Vianoce vo väzenskej cele. Mnohí vo väzení budú zrejme oslavovať Vianoce významovo bohatšie a autentickéjšie, ako je tomu v prípade, keď sa zachoval iba názov tohto sviatku. Väzeň lepšie ako ktokoľvek iný chápe, že bieda, utrpenie, chudoba, osamelosť, nedostatok pomoci a vina majú v Božích očiach úplne iný význam ako v súde ľudí; že Boh sa obracia práve k tým, od ktorých sa ľudia zvyčajne odvracajú; že Kristus sa narodil v maštali, pretože nenašiel miesto v hostinci; to všetko je

pre väzňa skutočne radostná správa. Tým, že tomu verí, vie, že je začlenený do komunity kresťanov, ktorá presahuje akúkoľvek priestorovú a časovú hranicu a väzenské múry strácajú na dôležitosť. Všetko najlepšie a verte S extrémnym dodržiavaním Giovanni Lentini“ Neviem, či si postrehol, ale na začiatku som písal, že písal mi z mailu, lebo síce je zavretý dlhú dobu, ale môže používať za odmenu aj mobil každý deň.

A nielen to, do väznice chodí len spať a aj napriek vysokému trestu chodí každý víkend domov.

Modlí sa:

Spoločenstvo DISMAS

Foto: od Vladimíra z väznice Ružomberok

Foto: 13.3.2024 Trnava, Hrubý kostol počas 24-hodinových modlitieb za Slovensko s Dohovorom za rodinu.

Foto: 16.3.2024 sme boli pozvaní na stretnutie lídrov Slovenska do Ružomberka - Charis. Rozprávali sme sa aj s Apoštolským Nunciom na Slovensku a pár jeho myšlienok vám prepíšem. Stále hovoril, aby sme horeli a vykročili. S tými, čo máme rozprávať, máme zatriať. Máme žiť svoju vieru a vykročiť aj do neistoty s Ježišom. Musíme byť flexibilní a s našou katolíckou identitou sa nemáme hanbiť. Úsmev je najlacnejší make-up.

A posledná štatistika, že v roku 2024 iba 18% ľudí chodí v nedeľu do kostola. To nie je ani 20%, ale na západnú Európu je to neskutočne vysoké percento.

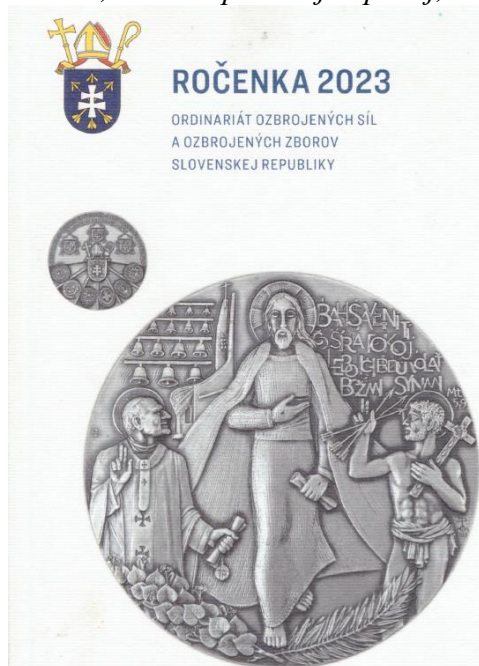
Kresťania majú zdieľať to je život. Nie zhrňat'.

Foto: 16.3.2024 som bol navštíviť aj našich bratov u Masláka - Petra v Kláštore pod Znievom. A stala sa mi tam taká príhoda, že na vrátnici ma privítal Pirát, ktorý sedel 14 rokov v Leopoldovskej väznici.

21.3.2024 Som bol pozrieť našich bratov do väznice v Hrnčiarovciach nad Parnou a odtiaľ uverejňujem aj jeden list. **Časť listu z väznice v Hrnčiarovciach:** „Ďakujem Ti veľmi pekne za poštu. Bol tam aj preklad po vietnamsky. Prekvapil si ma moc. Potešila ma Tvoja pošta veľmi. Môžem Ťa poprosiť, pošli mi znovu ten preklad, ale po slovensky, ktorý som mal po vietnamsky. Ak sa to dá. Chcem to prečítať po slovensky i po vietnamsky. Pritom sa naučím slovenčinu. Vieš, čo myslím. Pre tvoju informáciu poviem, že aktuálne prekladáme **Novinky z Dismasu do 7 jazykov.**

Je toľko krásnych miest na zemi, no to najkrajšie miesto je tam, kde mi ho Boh pripravil.

Príspevok Janky B.: „Som opatrovatel'ka, pracujem v zariadení pre ženy, ktoré sú opustené, nechcené. Nikdy som si nemyslela, že budem opatrovatel'kou. Pred rokmi som dostala od Boha víziu kresťanskej kaviarne pre rodiny a deti. Bolo to 7 veel'mi bohatých rokov na službu a zábavu. Boh sa s nami hral ako s malými deťmi, dával nám mieru natrasení, natlačení, vrchovatú...Po tomto čase nám dal oddych a čo plánuje, som ani netušila (ako ani pred tým). Po vzácnom oddychu ma zavolała jedna rehoľná sestra, aby som išla robiť do ich zariadenia. Nechcela som pre nočné, ale nakoniec, že dobre, vyskúšam. Som tam už rok. Predstavte si, že všetky dievčatá, čo sme robili v kaviarni, teraz sme v zariadeniach pre seniorov. Vidím v tom dôležitú cestu, ktorou nás Boh vedie. Predtým sme sa starali o duchovné dozrievanie a zdravé prežívanie rodín a detí, teraz sa staráme o telesné a duševné oblasti životov inej skupiny ľudí. Som tu nesmierne šťastná a obohacovaná. Teraz môžem niesť víziu niekoho iného tak, ako druhí niesli tú, čo som ja dostala. Žienky v našom zariadení sú hladné po láske, po starostlivosti, ktorú nezažili. Je ich 40 a každá má ťažší príbeh (**viď foto** - Bibi učí háčkovať klientku zvieratká). Sú buď z ulice, nájdené v zlom stave, alebo poslané z nemocníc, ktoré ich nemali komu odovzdať. Tu môžem robiť radosť drobnosťami, úsmevom, ochotou, malými darčekom a samozrejme mojou prácou. Nie sú náročné na veci, ale na lásku. Myslím, že tú najväčšiu dostali, že tu majú svoj domov. Aj keď mnohé nepracovali, pre rôzne ich zranenia duše, Boh sa o nich postaral. Toto zariadenie patrí medzi viacero, o ktoré sa stará kňaz Vladko Maslák. Je to Božie dielo alebo Božie veľdielo pre posledných...Vo všetkých jeho zariadeniach našlo miesto 700 stratených duší, pre ktoré štát nenašiel miesto. Cirkev je domov stratených a Bohom nájdených, zaopatrených. Som poctená, že môžem pomáhať, či v kaviarni rodinám, alebo opusteným v domove dôchodcov...Boh našiel mňa a keďže ma premiloval do Jeho vôle, tak sa teším všetkému, čo mi dal - miesto, ľudí, vzťahy... A čo utrpením? Toho je vo svete dosť, ale v utrpení som našla Božie srdce, Jeho lásku, obetu a svoju potechu. Cez utrpenie dozrievam, a tak som sa začala radowať v utrpení. Všetko je z Božích rúk, dobro, ktoré k nám prichádza, ale aj spravodlivosť za hriechy, ktorá nás učí vrátiť sa do Jeho náručia, vinuť sa ku krížu. Prežila som vo svojom živote veľa utrpenia, ale aj veľa milostí. Keď som zistila, že môj skutočný život je iba v Ježišovi Kristovi, rozhodla som sa, alebo dovolila som Božej milosti, aby ma vychovala. Bolí to, keď som neposlušná, keď sa búrim Jeho vôli, no učí ma v poslušnosti byť slobodnou, v utrpení radostnou, v slabosti byť silnou, v Jeho vôli byť pokojnou. Utrpenie, na ktoré sa teraz pozerám, či v práci, či v rodinách, alebo vo svete, mi dáva nový rozmer chápania, ako sa každý posväcuje cez utrpenie, ako sa možno niekto teraz teší z rozkoší, ale v utrpení nájde pokoj, ktorý nikdy nemal. Boh mi pripravil to najúžasnejšie miesto, je to Jeho vôľa.“

Pôsobenie spoločenstva DISMAS
Activities of the DISMAS fellowship

Stretnutie s ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky, na ktorom mu boli predstavené aktivity spoločenstva DISMAS. Zľava doprava: Mgr. Michal Libant, JUDr. Viliam Karas, PhD., a Mgr. Braňo Letko.
Meeting with the Minister of Justice of the Slovak Republic, in which we presented the activities of the DISMAS community to him. From left to right: Mgr. Michal Libant, JUDr. Viliam Karas, PhD., and Mgr. Braňo Letko.

Slovensko-české väzenské spoločenstvo DISMAS navštevuje už skoro 8 rokov väzňov na Slovensku v Čechách a v Anglicku. Navštevujeme 55 väzňov v troch štátoch a iba za rok 2023 sme boli na 101 miestach. Každé 4 týždne píšeme aktuálne 720 odsúdeným členom vo väzniciach, posielame im časopis Novinky z Dismasu. 671 členov je už na slobode. Podľa štatistik Slovenskej a Českej republiky je miera recidívy okolo 70 %, čo znamená, že zo 100 prepustených, bývalých odsúdených, sa vracia 70 ľudí naspäť za brány ústavov. My máme aktuálne len 11 členov, ktorých vieme, že sú späť vo väzniciach, čo je približne 2 %.

The Slovak-Czech Prison Fellowship DISMAS has been visiting prisoners in Slovakia, the Czech Republic, and England for almost 8 years. We visit 55 prisoners in three countries and in 2023 alone we have been to 101 places. Every 4 weeks we write updates to 720 sentenced members in prisons, sending them the Dismas News magazine. Oh, and 671 members have already been released. According to statistics from Slovakia and the Czech Republic, the general recidivism rate is around 70%, which means that out of every 100 convicts released, 70 people return back to the gates of the institutions. We currently have only 11 members that we know of who are back in prisons, which is a recidivism rate of approximately 2%.

V prvý februárový deň, v predvečer sviatku Obetovania Pána, navštívil farnosť sv. Vincenta z Pauly v ÚVTOS Kolice-Sáca páter Miloš z rehole karmelitánov. Páter celebroval sv. omšu, po ktorej sa mnohí odsúdení zapojili do veľkej rodiny bratstva Panny Márie Škapuliarskej.

On the first day of February, on the eve of the Feast of the Presentation of the Lord, Father Miloš of the Carmelite Order visited the parish of St. Vincent de Paul in ÚVTOS Kolice-Sáca. The Father celebrated Holy Mass, after which many of the convicts were incorporated into the great family of the Confraternity of Our Lady of the Scapular.

Výročie spoločenstva Dismas
Anniversary of Dismas

Vedúci spoločenstva Michal Libant (v strede) a pútnici zo spoločenstva DISMAS.
Community leader Michal Libant (centre) and pilgrims from the DISMAS community.

Sv. omša pri príležitosti 8. výročia slovensko-českého väzenského spoločenstva DISMAS sa konala na pútnickej hore Butkov. Sv. omšu celebroval ordinár Mons. František Rábek.
Holy Mass on the occasion of the 8th Anniversary of the Slovak-Czech Prison Fellowship DISMAS was celebrated in the pilgrimage place of Butkov. The Holy Mass was celebrated by Mons. František Rábek.

Foto: kniha - ročenka 2023 vydávaná Ordinariátom OS a OZ SR, kde písali napr. o stretnutí spol. Dismas s ministrom spravodlivosti. Na ďalšej fotke sme na 8. výročí spol. DISMAS na pútnickom mieste Butkov.

Pod'akovanie: veľmi pekne ďakujem za všetky modlitby a tiež ti chcem napísať, že sa mi narodil syn Nátan Jozef.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
5.-6.4.2024	za úmysly členov Dismasu
12.-13.4.2024	za evanjelizáciu v Poľsku a Taliansku
19.-20.4.2024	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
26.-27.4.2024	za odsúdených, ktorých navštevujeme a navštívime. A za ľudí, ktorých zranili, ublížili.

29.3.2024 Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.96

SOLI DEO GLORIA

